

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 21. Consuetudines Cisterciensium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

ejus Ecclesiam pertinens, illique, quod a Sæcul. XII.
 Comite Rotruvio acceperat, contiguum A.C. 1112.
 petiit; idque ei Capitulum & Episcopus
 Donationis Diplomate, tertia Februarii,
 anno millesimo centesimo decimo tertio,
 dato, concesserunt. Illos campos rivus Gall. Christ.
 Tironius alluebat, novumque Monaste- to. 4. p. 864.
 rium brevi tempore, & maxime Rotru-
 vii Comitis munificentia auctum, exin-
 de amplissimæ Congregationis Caput,
 cui Abbatia duodecim, Prioratus qua-
 draginta octo, & Parochia viginti duæ,
 subjectæ erant, evasit.

§. XXI.

Consuetudines Cisterciensium.

Monasterium Cisterciense annis abhinc
 quatuordecim conditum nulla in-
 crementa ceperat. Quare Albericus
 Abbas, ut istud Institutum firmaret, to- Sup. lib.
 ta Congregatione id suadente, ex mona- LXIV. §.
 chis suis duos literis Commendatitiis Jo- 64.
 annis & Benedicti Cardinalium, tunc in Exord. Ci-
 Francia Legatione fungentium, Hugonis ser. c. 10. II.
 Archiepiscopi Lugdunensis, & Gualterii 12.
 Episcopi Cabilonensis, in cujus Diœcesi
 positum erat Cistercium, munitos Ro-
 mam misit, quibus in mandatis datum,
 ut novello Monasterio Papæ præsidium
 contra omnis generis Adversarios, Eccle-
 siasticos Sæcularesque, præsertim contra
 Monachos Molismenses efflagitarent, sic-

Sæcul. XII. que Cisterciensibus juxta Sanctum suum
A.C. 1112. Institutum quiete vivere liceret. Pa-
 schalis Papa, quod petebant, concessit,
 Bulla Trojæ in Apulia, decima nona Mar-
 tii, Indictione octava, anno millesimo
 centesimo, data. In ea Cistercium non
 alio vocatur nomine, quam Novum Mo-
 nasterium Diocesis Cabilonenfis, & Pa-
 pa suam ei tutelam concedens, id se, sal-
 va Reverentia Canonica, id est Jurisdi-
 ctione Episcopali Diocesani, facere de-
 clarat, ac omnia, quæ Archiepiscopus
 Lugdunensis ad pacem inter Cisterci-
 enses & Molismenses reducendam jusserat,
 confirmat.

Tunc vero Albericus ejusque Mona-
 chi statuerunt Regulam S. Benedicti ad
 amissim servare, & omnia eidem contra-
 ria rejicere, videlicet Frocas*, vestes
 pellitas, & lineas, ampla Caputia hume-
 ros ambientia, femoralia**, stramenta le-
 ctorum & exquisita coopertoria. Item
 varia ciborum in Refectorio fercula, &
 condimenta ex sagimine, resecta sunt.
 Nullibi legebant in Regula, vel S. Bene-
 dicti vita, quod Ecclesias, Altaria, obla-
 tiones, decimas, vel furnos aut molen-
 dina publici juris, aut vicos & servos
 possedisset, nec quod mortuos in suo Mo-
 nasterio sepelivisset, sed quod feminis in-
 terdictus aditus fuisset. Quare Mona-
 chi Cistercienses omnia hæc damnabant,
 dice-

c. 15.

* I es Frocs.

** saltem ex
lino.

dicebantque, nullibi se legisse, quod ve-
 tus distributio Decimarum in quatuor Sæcul. XII.
A.C. 1112.
 partes fuisset extensa ad Monachos, qui
 possiderent agros & pecora, unde, si la-
 borare vellent, fatis ali possent. Id ve-
 ro solum Regulæ addendum esse ipsis vi-
 sum, ut ex licentia Episcopi sui fratres
 conversos Laicos admitterent, qui ut ce-
 teri monachi haberentur, & præterea
 mercenarios, quia, sine istorum hominum
 auxilio, se omnia, a Regula noctu diuque
 præscripta, ad amissim servare non posse
 intelligebant. Statuerunt etiam recipere
 fundos, a frequentia hominum remo-
 tos, vineas, prata, silvas, amnes, ubi mo-
 lendina suo tantum usui conderent, &
 piscarentur, equos etiam & armenta ad
 vitam sustentandam necessaria; Si vero
 prædialia rustica comparassent, præcepe-
 runt, ut iis fratres Conversi non mona-
 chi præficerentur, quod Monachi ex præ-
 cepto Regulæ extra Monasterium dege-
 re non debeant. S. Benedictum imitari
 cupiebant, qui Monasteria sua nec in ur-
 bibus, nec in oppidis, sed in solitudine
 posuisset, & in singula non plus duodecim
 monachos cum Abbate immisisset.

Albericus ejusque monachi non pa-
 rum dolebant, quod propemodum nemo
 ad amplectendum Institutum ipsorum
 veniret. Qui enim eorum vitæ ratio-
 nem propius inspiciebant, aut ex fama

§ 4   edoce-

c. 16.

Sæcul. XII.

A.C. 1112.

edocebantur, insolito rigore absterriti, se contubernales jungere nolebant, atque etiam de eorum perseverantia dubitabant. Ita res se habebant, cum Albericus anno millesimo centesimo nono, vigesima sexta Januarii, fatis functus est, postquam Monasterium annis novem & sex mensibus rexisset. Anno sequente millesimo centesimo decimo, vigesima nona Aprilis animam Creatori reddidit Robertus Abbas Molismensis, & Monasterii Cisterciensis Auctor, quem in Sanctorum fastis relatum Ecclesia eadem die colit. Alberici Successor, & tertius Abbas Cisterciensium Stephanus *Harding*, nobilis Anglus, antea illius Monasterii Prior, ex Monasterio Molismensi advena, fuit.

Stephano Baculum Abbatialem tenente, edito Decreto cautum est, ne ullus provinciæ illius Princeps ad Festa Solemnia, ut mos fuerat, cum omnibus Aulicis suis Cistercium diverteret. Tum ex illa Ecclesia rejecta, quæcunque Humilitati & paupertati Religiosæ refragabantur. Ergo statutum, ne Cruces aureas vel argenteas haberent, sed solum ligneas conveniente colore pictas, non candelabra nisi ferrea, nec thuribula nisi itidem ferrea aut cuprea, nec Casulas, nisi xylinas aut lineas sine holoserico, sine auro, sine argento, nec Albas aut Amictus,

ctus, nisi ex simplici tela, nullo opere phrygio ornata. Stolas solum & Manipulos sericos seruarunt; at trabeas, Dalmaticas & Tunicas dimiserunt. Soli Calices cum suis fistulis, quæ in Communionem adhibebantur, ex argento erant deaurato, urceoli autem nec auro, nec argento decorati.

Sæcul. XII.
A. C. 1112.

§. XXII.

S. Bernardi Exordia.

Tandem, post complurium annorum preces & gemitus, Cisterciensibus concessit Deus, ut augetur eorum numerus, & quod tot lacrymis expetierant, suos in pio Instituto Successores viderent; una enim die eis triginta misit Novitios, Duce quodam nobilissimo juvene, cui nomen Bernardus. Is anno millesimo nonagesimo primo in Oppido Pontanensi, cujus Tescelinus, ipsius Parens, Dominus erat, lucem primo aspexit. Matrem habuit Aletham Bernardi, qui Territorium Montis Bariensis possidebat, filiam, utrumque parentem virtutibus clarum fortitus, scilicet Tescelinum, virum fortem, exploratæ in Principes suos fidei, Justitiæ tenacem, & acrem consilio, & Aletham matrem, viro suo subditam, rei domesticæ & operibus charitatis intentam. Septies omnino Aletha Tescelino prolem genuerat, sex filios & filiam

*Guil. I. vit.
Bern.*